

Σας έπλασα για να γίνετε άγιοι, να γίνετε Σώμα Μου με κεφαλή Εμένα! (Δρ. Κρίτων Δ. Ιακώβου, φαρμακοποιός)

[/ Πεμπτούσία](#)

«Ίδου ἔστηκα ἐπὶ τὴν θύραν καὶ κρούω· ἐάν τις ἀκούσῃ τῆς φωνῆς μου καὶ ἀνοίξῃ τὴν θύραν, καὶ εἰσελεύσομαι πρὸς αὐτόν καὶ δειπνήσω μετ' αὐτοῦ καὶ αὐτός μετ' ἐμοῦ»

Τι φοβερή φράση αυτή που παρουσιάζει τον Κύριο να στέκεται έξω από μια θύρα και να περιμένει υπομονετικά να του ανοίξουν για να μπει μέσα!

Οι περισσότεροι από όσους ζωγράφισαν αυτή την υπέροχη εικόνα φρόντισαν ώστε η πόρτα να έχει μόνο εξωτερικό χερούλι για να δείξουν ότι αυτή ανοίγει μόνο από μέσα. Με τον τρόπο αυτό οι ζωγράφοι μας υπενθυμίζουν αυτό που ξεχνάμε, ότι δηλαδή ο Θεάνθρωπος σέβεται απόλυτα την ελευθερία μας και περιμένει την εκούσια ανταπόκρισή μας.

Γιατί άραγε καταδέχεται ο Βασιλεύς των όλων να μας κρούει συνεχώς την πόρτα χωρίς ποτέ να την παραβιάζει; Απλούστατα γιατί η αγάπη Του για μας τους αθλίους και τιποτένιους είναι άπειρη και επιθυμεί σφόδρα την σωτηρία όλων μας.

Ποια θα

ήταν τα επόμενα λόγια Του αν του ανοίγαμε τη θύρα της ψυχής μας;

Υποθέτω πως θα ήταν η εκπληκτική φράση «Δεύτε προς με, πάντες οι κοπιώντες και πεφορτισμένοι καγώ αναπαύσω υμάς». Αυτή η τρομερή φράση πόσο πολλά και βαθύτατα μηνύματα περιέχει ! Μας λέει δηλαδή ο γλυκύτατος Ιησούς : «αγαπημένα μου παιδιά σας επισκέφτηκα για να σας μεταφέρω το χαρμόσυνο μήνυμα ότι σας αγαπώ και επιθυμώ να σας ξαλαφρώσω από τα βαριά φορτία της καθημερινότητάς σας, από το άγχος, την αγωνία, τον ψυχικό και σωματικό πόνο, τους πειρασμούς, τις δοκιμασίες, τις εσωτερικές και εξωτερικές σας συγκρούσεις και να σας προσφέρω τα θεία δώρα μου. Την χαρά, την ειρήνη, τη μακαριότητα, την υπομονετικότητα, την πραότητα, τη διάκριση, την κατά Θεόν σοφία, την συγχωρητικότητα, την ταπεινότητα, την απλότητα, την άγια υπακοή, την καλοσύνη, την ανέκφραστη ευτυχία και όλα τα ανεκκλάλητα πνευματικά αγαθά που μόνον Εγώ ο μόνος αληθινός Κύριος και Θεός σας, μπορώ να σας δώσω.»

Και συνεχίζει ο γλυκύτατος Κύριός μας :

Γιατί παιδιά μου στενοχωριέστε τόσο πολύ, γιατί βυθίζεστε ολοένα και περισσότερο στις κοσμικές σας μέριμνες και ασχολίες ;

Δεν γνωρίζετε ότι για όλα προνοώ Εγώ και όλα σας τα προβλήματα μπορώ να τα επιλύσω ;

Δεν μάθατε ακόμη ότι χωρίς Χριστό αχριστεύεστε και αχρηστεύεστε (Άγιος Νικόλαος Βελιμίροβιτς);

Δεν μάθατε ακόμη ότι όσο περισσότερο προσπαθείτε να απαλλαγείτε με τις δικές σας δυνάμεις από τις λύπες τόσο περισσότερο θα μπερδεύεστε στα δίκτυα τους;

Ποιος από σας μπορεί με το άγχος του να προσθέσει έναν πήχη στο ανάστημά του; (Ματθ. 6, 27).

Για ποίο λόγο έχετε τόσες στεναχώριες; Ενδέχεται αύριο το πρωί ο ήλιος να μην ανατείλει;

Ο Πανάγαθος και Παντοδύναμος Πατέρας Μου που είναι και δικός σας ουράνιος Πατέρας που φροντίζει να ανατέλλει κάθε πρωί ο ήλιος στη συγκεκριμένη ώρα και στο συγκεκριμένο δευτερόλεπτο, δεν μπορεί να φροντίσει για τις δικές σας λιλιπούτειες στενοχώριες;

Τι ζητώ από εσάς παιδιά Μου, μόνο ένα νεύμα διάθεσης για θεραπεία, ένα ίχνος μετάνοιας!

Δείξτε μου την επιθυμία σας για αλλαγή και λάβετε από εμένα που λυπήσατε την απαλλαγή!

Τα αμαρτήματα είναι δικά σας, παραδεχτείτε τα, δικά σας τα τραύματα, δικά Μου τα φάρμακα.

Ζητώ μόνον μετάνοια από σας και θα θεραπεύω πάντα την πληγή σας.

Προσφέρετέ μου τα δάκρυά σας και Εγώ θα τα μετατρέψω σε αιώνια διαμάντια με χαραγμένο το όνομά σας, που κανείς και ποτέ δεν θα μπορέσει να σας τα αφαιρέσει!

Και εάν δω να προσφέρετε τα δάκρυά σας, θα «ξεχάσω» θα αφήσω, θα διαγράψω το χρέος σας σε Εμένα. Όσα βλέπω, τα παραβλέπω κοιτάζοντας μόνο τη μεταβολή σας.

Αν θέλετε παιδιά μου να είσαστε πάντοτε χαρούμενα και ευτυχισμένα ποτέ να μην ξεχάσετε τα λόγια Μου:

«Ίδετε γαρ ότι πράος ειμι και ταπεινός τη καρδία, και ευρήσετε ανάπαυσιν. Ο γαρ

ζυγός μου χρηστός και το φορτίον μου ελαφρόν εστι».

Ναι πράγματι παιδιά μου, η ζωή με Εμένα είναι γλυκιά και «ελαφριά» και το φορτίο που βάζω στις πλάτες σας πολλαπλασιάζω ελαφρύτερο από το αβάσταχτο βάρος της αμαρτωλής και μάταιης κοσμικής ζωής των οδυνηρών ηδονών, της ανούσιας δόξας και του άχρηστου υλικού πλούτου.

Γνωρίστε τις πνευματικές ηδονές και τα πνευματικά αγαθά που σας προσφέρω απλόχερα γιατί επιθυμώ να τα απολαμβάνετε χωρίς τέλος!

Όταν τα γευθείτε, είναι «περισσότερο από βέβαιο» ότι θα φτύσετε και θα εμέσετε όλα αυτά τα εφήμερα σαρκικά ηδονικά πράγματα που είχατε θεοποιήσει!

Ένα είναι το θέλημά Μου για σας : «ὁ ἅγιασμός υμῶν ἐστίν» (Α' Θεσ. 4, 3) και «ἅγιοι γίνεσθε ὅτι ἐγὼ ἅγιος εἶμι» (Α' Πετρ. 1, 15).

Μη ξεχνάτε παιδιά μου, σας έπλασα για να γίνετε άγιοι. Η αγιότητα είναι ο σκοπός της ύπαρξής σας. Πλασθήκατε για να γίνετε άγιοι. Αυτό δεν θα πρέπει να το λησμονάτε. Αν αποτύχετε αυτή θα είναι η μεγαλύτερη τραγωδία σας.

Μην αγχώνεστε όμως και μη νομίζετε ότι σας ζητώ να κατορθώσετε κάτι το υπεράνθρωπο και ανέφικτο. Θυμηθείτε πως ο ένας ληστής που ήταν πάνω στο σταυρό στα δεξιά μου, σώθηκε, ενώ ο άλλος έχασε την ψυχή του για πάντα. Και στους δυο είχα παραχωρήσει το κλειδί του Παραδείσου. Ο ένας το κράτησε και άνοιξε την πύλη της Βασιλείας του Πατρός Μου, ο άλλος το πέταξε στο έδαφος με περιφρόνηση.

Αντιλαμβάνομαι πλήρως την ανθρώπινη αδυναμία και ασθένεια και δείχνω πάντοτε επιείκεια και κατανόηση στις πτώσεις σας.

Μισώ μεν την αμαρτία, ελεώ δε διαρκώς τον μετανοούντα αμαρτωλό.

Μάθετε παιδιά μου από τα εκατομμύρια των Αγίων που αγίασαν! Ήταν άνθρωποι, όπως ακριβώς και εσείς! Με μεγάλες αδυναμίες και αμέτρητα ελαττώματα! Όμως πίστευαν σε Εμένα και είχαν ταπείνωση και δεν λησμόνησαν τους λόγους μου: «Εν τούτω γνώσονται πάντες ότι εμοί μαθηταί εστέ, εάν αγάπην έχητε εν αλλήλοις» (Ιωαν. 13,34).

Έδωσαν αίμα για να λάβουν πνεύμα, δηλαδή αγωνίστηκαν ο ένας στο πλευρό του άλλου και όχι μεμονωμένα, για τη σωτηρία της ψυχής τους.

Πάλεψαν και νίκησαν το άγριο θηρίο της πολυκέφαλης υπερηφάνειας, γιατί γνώριζαν ότι κανείς δεν σώζεται μόνος του, αλλά πάντοτε μέσω των άλλων. Ζητούσαν συνεχώς τη βοήθειά Μου και εγώ τους την παρείχα πλουσιοπάροχα.

Τα λόγια μου να έχετε παιδιά Μου, χαραγμένα στο μυαλό και τη καρδιά σας:

«Αιτείτε, και δοθήσεται υμίν· ζητείτε, και ευρήσετε· κρούετε, και ανοιγήσεται υμίν. πάς γάρ ο αιτών λαμβάνει και ο ζητών ευρίσκει και τώ κρούοντι ανοιγήσεται» (Ματθ. 7, 7-8).

«Ζητείτε δε πρώτον την βασιλείαν τού Θεού και την δικαιοσύνην αυτού, και ταύτα πάντα προστεθήσεται υμίν» (Ματθ. 6, 33).

Όταν λάβετε τα ουράνια και ανεκτίμητα πνευματικά αγαθά που θα σας δώσω, όταν μου τα ζητήσετε με όλη σας τη ψυχή, μην αμελήσετε να τα προσφέρετε στους άλλους, γιατί δεν είναι δικά σας :

«Δωρεὰν ἔλάβετε, δωρεὰν δότε». Δώστε τα, χωρίς ενδοιασμούς και επιφυλάξεις, στους άλλους και από την πράξη σας αυτή θα αντλήσετε ανείπωτη χαρά, τη Δική Μου τη χαρά. Τότε θα νιώσετε με όλη σας τη ψυχή ότι είσαστε δικοί μου μαθητές, είσαστε ένα σώμα, το Σώμα μου με κεφαλή Εμένα!